

betydning, om registrerede partnere kunne adoptere sammen i Sverige. 17 lande svarede tilbage. Samtlige lande ville kun acceptere ægtefæller og enlige som adoptanter. Kun ni ud af de 17 lande svarede, at de svenske regler om registrerede partners mulighed for at adoptere ikke ville påvirke ægtefællers mulighed for at adoptere. Letland svarede, at der vil være en risiko for, at ægtefællers mulighed for adoption vil påvirkes negativt, og syv lande svarede ikke.

I øvrigt, hvad jeg ikke tror har været fremme i debatten tidligere, har Danmark i Haagerkonventionen om international adoption forpligtet sig til, at det kun er ægtepar, der kan adoptere sammen. Det står der heller ikke noget om i de fire forslag, vi behandler i dag.

Forældreskab hænger for Kristeligt Folkeparti grundlæggende sammen med ægteskab eller et ægteskabslignende forhold mellem mand og kvinde. Derfor er det ikke diskrimination at sige nej til homoseksuel adoption. Det handler om at åbne øjnene og se, at forskellige mennesker også har forskellige muligheder.

Kristeligt Folkeparti var allerede i 1999 imod indførelsen af stedbarns adoption for registrerede partnere, fordi vi faktisk mener, at ægteskabet er den bedste samlivsform. Det er provokerende ord i dagens Danmark, og forslagsstillerne synes sikkert, i hvert fald for nogles vedkommende, at det er et ganske forældet familiebillede.

Men i Kristeligt Folkeparti er vi altså så umoderne, at vi stadig mener, at den bedste startopstilling for et barn er en far og en mor, og vi er så håbløst gammeldags, at vi synes, samfundet skal have lov til at opstille ideelle betingelser for børn, som vi henter hertil fra en traumatisk opvækst på den anden side af kloden.

Af disse grunde kan Kristeligt Folkeparti ikke støtte Enhedslistens forslag om ligestilling mellem registreret partnerskab og ægteskab ved adoption, altså L 91, SF's forslag om ligestilling mellem registrerede partnerskaber og heteroseksuelle ægtefæller med hensyn til fremmedadoption af danske og udenlandske børn, L 93, og Enhedslistens forslag om adgang til stedbarns adoption for registrerede partnere fra barnets fødsel, L 119. Vi kan heller ikke støtte Det Radikale Venstres forslag om homoseksuelle pars mulighed for at adoptere og blive plejeforældre, B 65.

Til sidst vil jeg godt understrege, at Kristeligt Folkepartis folketingsmedlemmer ikke er stillet

frit i denne sag, for vi har noget stående i vores partiprogram om registreret partnerskab.

Men jeg vil dog også understrege, at vi ikke har haft noget tæskehold ude. Var gruppen stillet frit, havde det sådan set ikke ændret på vores stemmeafgivning, når og hvis forslagene kommer til endelig afstemning.

Kl. 20.10

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Den sidste bemærkning glæder mig meget. Vi er jo formodentlig det eneste andet parti, der ret konsekvent herinde heller ikke fritstiller vores medlemmer i denne slags spørgsmål. Det synes jeg er meget fint.

Jeg beundrer også Kristeligt Folkeparti for deres meget mere konsekvente holdning til spørgsmålet omkring familien end den, jeg har hørt fra andre partier, der er imod de her forslag. Kristeligt Folkeparti har også tidligere udtrykt modstand mod f.eks. kunstig befrugtning og i forbindelse med stedbarns adoption, så der kan man i det mindste se en klokkeklar linje, og det synes jeg er meget fint.

Jeg skal blot stille et enkelt spørgsmål, som jeg måske også burde have stillet de andre partier, som stemmer imod forslagene. Det er måske lidt unfair at bringe det på banen her til sidst, men alligevel. Jeg skal bare spørge: Findes der én eneste undersøgelse, som du har kendskab til – jeg er klar over, at man selvfølgelig ikke har kendskab til alverdens undersøgelser – der konkluderer, at barnets tarv ikke bliver varetaget af homoseksuelle familier? Det interesserer mig bare, for stort set alle partier, der stemmer imod de her forslag, henviser til barnets tarv som vigtigste argument. Og så kunne jeg egentlig godt tænke mig at få kendskab til undersøgelser, der underbyggede den påstand.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg mener, jeg tidligere har sagt, at det ikke er helt i orden at bruge direkte tale. Nu tror jeg, vi er oppe på sjette gang.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg mener at kunne huske, at hr. Jann Sjørnsen i slutningen af sit indlæg sagde, at det ikke var diskrimination, når man sagde nej til de her forslag. Jeg vil gerne slå fast, at i hvert fald Det Radikale Venstre ikke ville drømme om at kalde det diskrimination, hvis man sagde nej til for-